

گزارش روسیه و کره شمالی از هم چه می خواهند؟

هم ولادیمیر پوتین، رئیس جمهوری روسیه و هم کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی، می‌گویند که توافق‌نامه مشارکت راهبردی جدید مسکو و پیونگ‌یانگ یک پیشرفت مهم است، اما معنای آن برای روابط آنها و نیز روابط بین‌الملل هنوز نامشخص است. به گفته رسانه‌های دولتی کره شمالی، این پیمان از هر دو کشور می‌خواهد تا در صورت وقوع جنگ علیه یکی از آنها، کشور دیگر از همه ابزارهای موجود خود برای ارائه کمک‌های نظامی فوری دریغ نکند. توافق در پیونگ‌یانگ احتمالا قوی‌ترین توافق‌نامه امضاشده بین دو کشور روسیه و کره شمالی در دوران پس از جنگ سرد است، اما نکته‌ای که باید در نظر داشت، این است که این تعهد امنیتی تا چقدر می‌تواند عمیق باشد. کیم اداکرد که این توافق روابط دو جانبه را تا سطح «اتحاد» بین دو کشور ارتقا داده است، اما به نظر می‌رسد که پوتین بیشتر از او به بار معنایی کلمات توجه داشت و از به‌کارگیری واژه اتحاد پرهیز کرد. درحالی‌که رسانه دولتی کره شمالی متن این توافق ازجمله همکاری‌های گسترده نظامی، سیاست خارجی و تجارت را منتشر کرد، اما روسیه نسخه خود از این متن را منتشر نکرده است.

بیشتر بحث‌ها به سرر این قرارداد مشارکت، حول ماده‌ای است که متعهد به کمک متقابل طرفین است. به گزارش رسانه دولتی کره شمالی، در این بخش آمده است که اگر یکی از کشورها مورد تهاجم قرار گیرد و به سمت جنگ سوق داده شود، دیگری باید «همه ابزارهایی را که در اختیار دارد، بدون فوت وقت» برای ارائه کمک‌های نظامی «…» به کار گیرد. اما در ادامه آمده است که چنین اقداماتی باید مطابق با قوانین هر دو کشور و درعین‌حال مطابق با ماده ۵۱ منشور سازمان ملل باشد، ماده‌ای که حق دفاع از خود را برای کشورهای عضو سازمان ملل متحد به رسمیت می‌شناسد.

برخی تحلیلگران این را به معنای تعهدی می‌دانند که در صورت مواجهه یکی از آنها با تهاجم کشور ثالث، دیگری باید برای دفاع از او وارد عمل شود؛ کمابینه تعهدی مشابه نیز بین کره شمالی و اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۶۱ میلادی بسته شده بود ولی پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی منحل شد و در سال ۲۰۰۰ میلادی با پیمان جدیدی با تضمین‌های امنیتی کمتر جایگزین شد. همچنین مفاد این معاهده شباهت‌هایی هم با توافق‌نامه دفاع متقابل بین ایالات متحده و کره جنوبی در صورت مواجهه با تهدید تهاجم خارجی دارد. دیگر کارشناسان در این زمینه محتاط‌تر بودند و گفتند که این بخش با دقت تنظیم شده تا از مداخله خودکار طرفین اجتناب شود و شرایطی را برای زمان مداخله طرفین تعریف می‌کند.

معاهدات دفاعی معمولاً به‌صراحت مداخله نظامی خودکار را در صورت حمله به یک شریک الزامی نمی‌کند. در عوض جدیت این تعهد اغلب از طریق اقداماتی مانند استقرار نیروها و هماهنگی نظامی گسترده نشان داده می‌شود؛ یعنی درست همان کاری که ایالات متحده با استقرار هزاران سرباز خود در کره جنوبی انجام داده است.

در مقابل، روسیه نیروهای مستقر در کره شمالی ندارد و این دو کشور جدای از انتقال مهمات آتشی کره شمالی به روسیه، فاقد سابقه عملیات نظامی مشترک با یکدیگر هستند. این واقعیت که این توافق به قوانین داخلی کشورها و منشور ملل متحد استناد می‌کند، می‌تواند نشان‌دهنده این باشد که روسیه تلاش کرده است تعهدات دفاعی خود را در شرایط بسیار محدود نگه دارد. هیوکن چا، تحلیلگر مؤسسه مطالعات سیاست‌گذاری ستول، به بیرون‌بویز گفت: «این توافق‌نامه یک بیانیه نمادین است که بر گسترش همکاری‌ها تأکید می‌کند، اما وقتی می‌خواهیم وارد عرصه عمل شویم، فضای زیادی برای تفسیر باقی می‌گذارد.» این کارشناس معتقد است که «بزرگ‌ترین نگرانی درباره این توافق، این نیست که (روسیه) متعهد به مداخله نظامی خودکار هست یا نه، بلکه نگرانی اصلی از گسترس احتمالی انتقال تسلیحات کره شمالی به روسیه و همچنین انتقال فناوری‌های نظامی روسیه به کره شمالی است.» پوتین گفت که «توسعه همکاری‌های نظامی-فنی با جمهوری دموکراتیک خلق کره مطابق با سند امضاشده را منتفی نمی‌داند.» این درواقع گواه همان چیزی است که کشورهای غربی از مدت‌ها قبل ادعا می‌کنند در حال وقوع است. ایالات متحده و دیگر متحدانش گزارش‌های مستندی منتشر کردند که روسیه موشک‌های بالستیک و مهمات از کره شمالی دریافت کرده است. علت آن هم این است که جنگ اوکراین از موجودی زرادخانه‌های مسکو کاسته است. از طرفی نیز گفته می‌شود که روسیه فناوری‌های خود را به پیونگ‌یانگ انتقال داده که همین امر می‌تواند تهدید ناشی از برنامه موشکی و تسلیحات هسته‌ای پیونگ‌یانگ را افزایش دهد.

این توافق همچنین از دو کشور می‌خواهد که فعالانه در تلاش برای ایجاد یک «نظم نوین عادلانه و چندقطبی در جهان» همکاری کنند و در مواجهه با تقابل‌های فزاینده ایالات متحده و متحدانش همسویی داشته باشند. آنکیت پاندا، تحلیلگر ارشد «بنیاد کارنگی برای صلح بین‌المللی» گفت: «روسیه و کره شمالی احتمالاً جزئیات این همکاری را در سینه خود نگه خواهند داشت، اما این توافق راهی است برای آگاه‌کردن جهان – به‌ویژه ایالات متحده و متحدانش – که این دو کشور حالا حالاً‌ها با هم کار خواهند کرد.» این مشارکت همچنین خواستار توسعه روابط اقتصادی بین دو کشور هم شده است، موضوعی که برای کره شمالی، آن‌هم زیر فشار تحریم‌های بین‌المللی بسیار مهم است. کره شمالی به مواد غذایی و صنعتی و دیگر کالاها نیاز دارد و به نوبه خود می‌تواند نیروی کار روسیه را که بر اثر جنگ تهی شده است، تأمین کند. این کارگران سپس می‌توانند دستمزدها را به روپل، به دلار یا یورو تبدیل کنند و به‌طور بالقوه منبع ارز کره شمالی را هم تأمین کنند.

چنین فعالیت‌هایی ناقض تحریم‌های سازمان ملل است. ساعاتی پیش از ورود پوتین به کره شمالی، پوتین در سرمقاله‌ای قول داده بود که این کشورها با هم بر تحریم‌ها غلبه خواهند کرد. روسیه خودش نیز به دلیل حمله به اوکراین مورد تحریم غرب است. پوتین اظهار کرد که تجارت بین روسیه و کره شمالی در سال گذشته ۹ برابری شده است، اگرچه او اذعان کرد که حجم کلی تجارت هنوز نسبتاً کم است.

اطلاعیه <p>جناب آقای بلک امیدی به اطلاع می‌رساند،مسرحما خاتم قریب‌المشیریهیوچهرت اجرای دلدلته ششماره ۰۶۰۰۱۹۴۰۰۱۹۴۰۰۲۶۸۳۹۰۰ مورخه ۱۴۰۲/۱۲/۲۳ شعبه ۲۶۷ دادگاه خانواده مجتمع قضایی خواجه پورتهران به این دفتر مراجعه وتلفنای ثبت اطلاق رانمودندتلاش اینجانب جهت انصراف نمبرده از طلاق موفق واقع نشد لذا در اجرای قفون حمایت از خانواده به شما اختلار می گردد ظرف مدت ده روز از تاریخ بلاغ این اخطار به جهت اجرای دلدلته به دفتر خگه مراجعه نمایید ویا در صورت وجود مانع شرعی یا قانونی مراتب را کتبا اعلام نمایید در غیر این صورت برابر مقررات و ضوابط شرعی وقانونی نسبت به اجرای دلدلته اقدام می گردد نشانی دفترخفقه:تهران، پاسداران، میدان نوبنیاد،نبش کوهستان چهارم،پلاک ۶۱۰ تلفن: ۲۶۱۱۴۸۴۲ علی قاسمی سردفتر ازدواج ۲۸۶ و طلاق ۱۰ تهران</p>

برگ سبز خودروو پراید سایپا ۱۱۴۱آی رنگ مشکی متالیک مدل ۱۳۸۴ به شماره پلاک ایران ۳۳- ۲۵۹ ج ۷۱ و شماره موتور ۰۱۰۶۷۵۴۳ و شماره شاسی S1482284112115 به نام محمد فانژ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

رومانی مسیرانتخاب نخست‌وزیر سابق هلند برای دبیرکلی ناتورا هموار کرد

«نجواگر ترامپ» جانشین «استولتنبِrg»

دوره دبیرکلی ینس استولتنبِrg، دبیرکل فعلی ناتو، اول اکتبر به پایان می‌رسد. او در گذشته چندین بار اعلام کرده بود می‌خواهد از این سمت کناره‌گیری کند، اما تلاش‌های کشورهای عضو در تابستان گذشته برای توافق بر سر جانشینی بار دیگر شکست خورده بود. در آن زمان، خانم مته فردریکسن، نخست‌وزیر دانمارک و ین والاس، وزیر دفاع وقت بریتانیا، نامزدهای احتمالی برای جانشینی استولتنبِrg نروژی به‌شمار می‌رفتند. استولتنبِrg اکنون حدود ۱۰ سال است که مقام دبیرکلی ناتو را بر عهده دارد. در طول تاریخ پیمان ناتو، او دومین دبیرکل با مدت خدمت طولانی است. طولانی‌ترین زمان تصدی عالی‌ترین مقام این پیمان بین‌المللی را «جوزف لوئیس» هلندی بر عهده داشت، او از سال ۱۹۷۱ تا ۱۹۸۴ در این مقام خدمت کرد.

چالش‌های دبیرکل جدید

در آستانه برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا و در حالی‌که جنگ روسیه و اوکراین همچنان ادامه دارد، ناتو با چالش‌های درخور توجهی دست‌وپنجه نرم می‌کند. انتظار می‌رود مارک روتنه هلندی در ماه اکتبر به‌عنوان دبیرکل جدید این پیمان کار خود را آغاز کند. چالش‌های متعددی پیش‌روی دبیرکل جدید ناتو خواهد بود.

بازگشت احتمالی ترامپ

بازگشت احتمالی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق آمریکا، به کاخ سفید پس از انتخابات نوامبر، یکی از اصلی‌ترین چالش‌های پیش‌روی این پیمان است. ترامپ در دوره نخست ریاست‌جمهوری خود تهدید کرد آمریکا از متحدانی که به اندازه کافی در ناتو هزینه نمی‌کنند، محافظت نخواهد کرد. در آن دوران، ینس استولتنبِrg، دبیرکل مستعفی ناتو، عامل جلوگیری از بحران بزرگی بود که می‌توانست به ایجاد شکافی بزرگ در این ائتلاف منجر شود. در صورت انتخاب ترامپ، روتنه به تمام مهارت‌های دیپلماتیکی که در بیش از ۱۳ سال حضور در رأس قدرت در هلند به دست آورده، نیاز خواهد داشت تا از تضعیف نقش واشنگتن جلوگیری کند.

اوکراین و تهدید روسیه

درحالی‌که تهدید ترامپ ممکن است محقق نشود، یک واقعیت اجتناب‌ناپذیر وضعیت در میدان نبرد در اوکراین خواهد بود. کشورهای ناتو به رهبری ایالات متحده ۹۹ درصد از کمک‌های نظامی خارجی به اوکراین را ارائه کرده‌اند که به مقاومت نیروهای کیف در نبرد با روسیه کمک کرده است. از آنجا که چشم‌اندازی برای پایان جنگ دیده نمی‌شود، روتنه نقشی کلیدی در متحرکردن حامیان کیف خواهد داشت تا اطمینان حاصل شود که حمایت‌ها از اوکراین ادامه خواهد داشت.

در نشست سران ناتو در واشنگتن قرار است نقش بیشتری در هماهنگی تحویل تسلیحات داده شود و از کشورها خواسته خواهد شد تعهد بلندمدتی در حمایت از اوکراین ارائه دهند. کیف همچنان اصرار دارد بر عضویت ناتو بیبوند، اما این مسیر چندان هموار به نظر نمی‌رسد. روسیه بارها تهدید کرده به چنین اقدامی واکنش جدی نشان خواهد داد. ایالات متحده و آلمان

خط‌ونشان پوتین برای غرب

بررسی «تغییر در دکترین هسته‌ای» روسیه

رئیس‌جمهوری روسیه در سفر رسمی خود به ویتنام از احتمال تغییر دکترین هسته‌های کشورش خبر داد و گفت مسکو تغییر دکترین هسته‌ای را بررسی می‌کند. ولادیمیر پوتین استدلال کرد «مخالفان» آستانه استفاده از سلاح هسته‌ای را پایین آورده‌اند. او در پایان سفر رسمی دوروزه‌اش به کره شمالی که نخستین دیدار او از پیونگ‌یانگ در ۲۴ سال گذشته بود، به ویتنام سفر کرده بود. روسیه و کره شمالی توافق «جامع راهبردی» را در سفر ولادیمیر پوتین به پیونگ‌یانگ امضا کردند که هر یک از دو کشور را متعهد می‌کند درصورتی‌که مورد حمله قرار گرفتند، «بدون تأخیر» به کشور دیگر کمک دفاعی ارائه کنند. امضای این پیمان با واکنش گسترده آمریکا، دبیرکل ناتو و کره جنوبی روبه‌رو شد. استرابال سران ویتنام از ولادیمیر پوتین نیز در حالی بود که سفارت آمریکا در هانوی این هفته در بیانیه‌ای نوشته بود هیچ کشوری نباید به پوتین برای ترویج «جنگ تجاوزکارانه» خود سکوی تبلیغاتی بدهد. دولت ویتنام درباره استقبال از رئیس‌جمهور روسیه نوشت دولت هانوی «سیاست خارجی خود را به‌طور فعال با روحیه استقلال، خودکفایی، تنوع و چندجانبه‌گرایی دنبال می‌کند.»

هم‌زمان با سفر ولادیمیر پوتین به هانوی، مقاله‌ای به قلم او در روزنامه حزب کمونیست ویتنام منتشر شد که در آن بر گسترش همکاری‌های دو کشور در عرصه‌های مختلف تأکید کرده بود. پوتین از مواضع «متعادل» ویتنام در قبال جنگ روسیه در اوکراین و تمایل به مشارکت در دستیابی به «راهکارهای واقعی» برای حل «مسأله‌ت‌آمیز» آن قدردانی کرد. اشاره رئیس‌جمهور روسیه به این امر است که ویتنام حمله روسیه به اوکراین را که در ۲۸ ماه اخیر به صورت یک جنگ فراگیر در جریان بوده، محکوم

خبر

پیش‌تازی راست‌ها در فرانسه

در پی انحلال پارلمان فرانسه و درحالی‌که این کشور برای انتخابات پارلمانی زودهنگام آماده می‌شود، نظرسنجی‌ها حاکی از پیش‌تازی حزب راست‌گرای مارین لوپن، «اجتماع ملی» است. به گزارش رویترز، طبق سه نظرسنجی که نتایج آنها منتشر شده، حزب اجتماع ملی از حزب میانه‌رو امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه و حزب چپ‌گرای «جبهه مردمی» پیشی گرفته است.

نظرسنجی مؤسسه آی‌آفاوپ برای گروه رسانه‌ای تی‌ا۱ و لوفیکارو حاکی از آن است که حزب اجتماع ملی ۳۴ درصد آرا را کسب خواهد کرد، در حالی که حزب جبهه مردمی ۲۹ درصد و ائتلاف «باهم» به رهبری حزب «سناسن» مکرون ۲۲ درصد آرا را به دست خواهند آورد. نظرسنجی دیگری که مؤسسه هرس اینترآکتیو برای رادیو تی‌آرال، شبکه ۶م‌تی‌وی و مجله چلنجز – انجام داده است حزب اجتماع ملی را با ۳۳ درصد پیش‌تاز اعلام کرد، در حالی که جریان چپ ۲۶ درصد و اردوگاه مکرون ۲۱ درصد آرا را کسب کرده بود.

سومین نظرسنجی را مؤسسه اوپینیسون‌وی به‌نامی‌ندگی از شبکه سی‌نیوز تی‌وی، رادیو اروپا ۱ و روزنامه دیمان‌ش انجام داد و در این نظرسنجی نیز حزب اجتماع ملی با ۳۵ درصد آرا پیش‌تاز بود، چلوئتر از جبهه مردمی که ۲۷ درصد و ائتلاف مکرون که ۲۰ درصد آرا را به دست آورده بود.

البته این نظرسنجی‌ها در واقع پیش‌بینی مستقیم توازن قدرت در مجلس ملی بعدی فرانسه نیست، زیرا انتخابات در ۳۰ ژوئن و ۷ جولای به‌صورت رای اکثریت دومرحله‌ای در هر منطقه برگزار می‌شود. با وجود این، نظرسنجی هرس به‌صورت تقریبی پیش‌بینی کرده است که بین ۲۳۵ تا ۲۸۰ کرسی به حزب اجتماع ملی و متحدانش می‌رسد که کمتر از ۲۸۹ کرسی لازم برای کسب اکثریت قاطع است اما این حزب را به بزرگ‌ترین گروه در پارلمان تبدیل می‌کند.

توافق بدون حضور رقیب مادورو

هشت نفر از ۱۰ نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری ونزوئلا، از جمله نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهوری ونزوئلا، توافق‌نامه‌ای را امضا کردند که آنها را ملزم می‌کند به هر نتیجه‌ای که مسئولان انتخابات اعلام خواهند کرد، احترام بگذارند.

با این حال، چنین توافق‌نامه‌ای که مسئولان انتخابات ونزوئلا خواستار امضای آن شده بودند در نهایت می‌تواند بی‌اهمیت انگاشته شود، چراکه دولت چپ‌گرای ونزوئلا سابقه‌ای طولانی در نقض توافق‌نامه‌ها دارد. ضمن آنکه ادموندو گونزالس اورتویا، تنها نامزد جناح اپوزیسیون که شانس شکست مادورو در انتخابات روز ۲۸ جولای و جلوگیری از پیروزی او برای سومین بار متوالی در انتخابات ریاست‌جمهوری را دارد، این سند را امضا نکرده است.

شورای ملی انتخابات ونزوئلا سال‌هاست که کاملاً در اختیار متحدان حزب حاکم قرار دارد و به‌عنوان ابزار دولت مادورو شناخته می‌شود، به‌طوری‌که قوانین را به نفع نامزدهای مورد نظر مادورو تفسیر می‌کند و مانع مشارکت اپوزیسیون در انتخابات می‌شود. دولت مادورو پیش از این توافقی را که با ائتلاف نیروهای مخالف امضا کرده بود، نقض کرده است، از جمله با لغو دعوت از اتحادیه اروپا که قرار بود ناظران انتخاباتی به ونزوئلا اعزام کند و همچنین از طریق ماجادو که در انتخابات مقدم‌ماتی ائتلاف نیروهای اپوزیسیون پیروز شد. ماجادو اکنون از گونزالس که پیش از این دیپلمات بوده است، حمایت می‌کند.